

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiæ & Iuris Canonici Doctoris |||
celeberrimi, ac Ecclesiæ Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt VII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

ptus, & Geroldus Baioariae praeftus in Pannonia, dum contra Hunos praeftatus aciem instrueret, (incertum quo) cum duobus tantum, qui eum obequitantem ac singulos cohortantem comitabantur, imperfectus est: ceterum incuruentu penè Francis hoc bellum fuit: & prosperrimum exitum habuit. Bohemicum quoquè & Liburnicum, quæ postea exorta sunt, durare non potuerunt: quorum ytrunque ductu Karoli iunioris celeri fine compleatum est. Ultimum contra Normannos, qui Dani vocantur, primò piraticam exercentes, deinde maiori clasi littora Gallie atque Germaniae vastantes, bellum est susceptum: quorum rex Gotfridus adeò inflatus vana sperat, ut sibi totius Germaniae promiteret potestate. Phrixiā quoquè atque Saxoniam haud aliter ac suas provincias estimabat. Iam vicinos Obotritos in suam ditio- nē redegerat: iam sibi vectigales fecerat: iactabat enim se breui Aquisgranum, ubi regis comitatus erat, cum maximis copijs aduenturum: nec dictis eius, quanuis vanissimis, omnino fides aberat: quin potius tale aliquid inchoaturus, nisi festinata esset morte praeuentus, putabatur. Nam dum ea moliretur, à proprio satellite, siue, vi quidam verius existimant, à proprio filio, cuius matrem repudiauerat, & alia duxerat, imperfectus, finem rebus fecit. Hæc sunt bella, quæ rex potentissimus per annos X L V I. (tot enim annis regnauit) in diuersis orbis partibus summa prudentia ac felicitate gesit: quibus Francorum regnum, quod à patre Pipino magnum quidem & forte suscepit, ita insigniter amplificauit, ut penè duplo maius fecerit.

C A P V T VII.

Qui cum tantus in ampliādo regno, & subigendū exteris nationibus esset, & in huiusmodi exercitatio-

citationibus quotidiè versaretur, opera tamen plurima ad regni decorum diuersis in locis inchoauit, & in non paucis terminauit: inter quæ præcipua non immerito videri possum basilica Dei Genitricis Aquisgrani, opere mirabili constructa: & pons apud Moguntiam in Rheno, quingentorum passuum longitudinis: nam tanta est ibi fluminis latitudo: qui tamen uno anno ante regis mortem incendio conflagravit: nec refici potuit propter festinatum eius excessum, quanquam in ea meditatione esset, ut pro ligneo lapideum restitueret. inchoauit & palatia operis egregiū: Vnum haud longè à Moguntia ad villam Ingelheim: Alterum Nouimago super fluvium Dvahalem, nunc Dalam seu Dvaalim vocant: Præcipue tamen ædes sacras, ubi cunque in toto regno suo vetusta te collapsas comperit, pontificibus & abbatibus, ad quorum curam pertinebant, ut restaurarentur, imperauit: adhibita cura per legatos, ut imperata perficerent. Talem eum in ampliando, & tuendo, & simul ornando regno fuisse constat. Ad domesticam curam eius veniamus. Matrem summa pietate coluit: liberos utriusque sexus literis erudiri curauit. Pipini filij filium Bernhardum, ac quinq; ab eo relictas filias, inter suas educauit. Nullam nuptui tradidit quoad viueret, dicens se suorum domestico contubernio carere non posse. Vnde factum est, ut felicissimi Imperatoris Octaviani fortunam & quæ fortunatus rex experiretur: Fuscata esse domum incontinentia quorundam: sed ille prudenter omnia dissimulauit. Erat ei filius ex concubina Pipinus, facie liberali, sed gibbo difformis. Is, cum pater Hunico bello teneretur implicitus, coniurationem iniit aduersus parentem cum quibusdam ex Francia primoribus, qui vanam illi spem regni fecerant. Sed coniuratione detecta, damnantur

F 5   conscijs:

conscij: Pipinus volens tonsuratur, & in monasterium
Prunna concluditur. Erat & alia in ipsum coniuratio
prius in Germania: cuius consilij participes alijs oculis
orbati, alijs exilio proscripti, nemo ex his necatus: mi-
si tres, qui ne caperentur, se gladio defenderunt: &
occisis ante aliquot ministris, ipsi quoquè perempi-
sunt. Eas verò conspirationes quamplurimū peperit
Fastrada regina superbia, & impotens dominatio: qui
regem natura mansuetum eò prouexit, ut aliquando
fieret per eam odibilis. Corpore fuit ampio atque ro-
busto: statura eminenti, quæ tamen non excedere:
nam septem suorum pedum proceritatem eius constat
habuisse mensuram: Apice capitis rotundo: oculis pra-
grandibus & vegetis: naso paulum mediocritatem ex-
cedente: canicie pulchra: facie lata & hilari: unde
formæ authoritas ac dignitas, tam stanti quam seden-
ti, plurimū congruebat. Ceuix quanùs obesa & br.
uior, ventérque videretur projectior, tamen hoc cate-
rorum membrorum celabat aequalitas. Incessu erat fu-
mo, tantaq; habitudine virili: voce clara, sed quam-
nus corporis formæ conueniret: valetudine prospera:
præter quodd antequam decederet, quadriennio crebrū
febribus corripiebatur: ad extremum etiam uno pede
claudicabat. Erat eloquentia copiosus & exuberans: po-
teratq; quidlibet decenter efficere. Nec patro sermone
contentus, etiam peregrinis linguis ediscendis studebat:
in quibus Latinam ita perdidicit, vt ea ac patria lingua
orare sit solitus. Græcam verò melius intelligere, quam
pronunciare poterat. Artes liberales studioſissimè coluit:
earumq; doctores plurimū veneratus, magnis extuli
honoribus. In discenda Grammatica Petrum Pisanum
diaconum senex audiuit: in ceteris disciplinis Albinum,

quem

quem alij Alcuinum, alium diaconum è Britania virum
vnde cunq; doctissimum praeceptorem habuit : apud
quæ & Rhetorica, & Dialectica, præcipue tamen Astro-
nomie discende, plurimum & temporis & laboris im-
pendit. Discebat & artem computandi : & intentione
sagaci syderum cursum curiosissimè rimabatur.

CAPUT VIII.

Tentabat & scribere. Tabulas & codicillos ad hoc
in lecto sub ceruicalibus habebat, itemq; circum-
ferre solebat, vt cum vacuum tempus esset, manum effi-
giandis literis consuefaceret. Sed parum successit labor
præposternus, ac serò inchoatus. Asiduè exercitabatur
equitando, ac venando : quod illi gentilitium erat: quia
vix vlla in terris natio inuenitur, quæ in eo labore Fran-
cis posuit æquari. Delectabatur etiam vaporibus aqua-
rum naturaliter calentium, frequenti natatu se exer-
cens : cuius adeò peritus fuit, vt nullus illi certaret : ob
hoc etiam Aquisgrani regiam extruxit : ibique extre-
mos vitæ annos usque ad obitum duxit. In cibo & potu
temperans : sed in potu præcipue, ita ut supra cœnam
rarò plus quam ter biberet. Sed cibi non adeò moderator :
ut sàpè quereretur, noxia suo corpori esse ieunia. Con-
uiuabatur rarissimè : & hoc præcipuis tantum festi-
vitatisbus, cum magna tamen hominum frequentia. Cœ-
na quotidiana quaternis tantum ferculis præbebatur :
præter carnem assam, quam venatores verubus inferre
solebant : qua ille libentius quam vlo ciborum genere
vescebatur. Inter cœnandum autem admodum fre-
quentissimè lectorem audiebat : Legebantur autem
ei historiae, & antiquorum res præclaræ. Delectaba-
tur in primis libris beati Augustini, præcipue de Ciui-
tate Dei. Circa pauperes sustentandos, & gra-
tuitam